

риянецъ, на име Мазуе, за министъръ на просвѣщеніе-то. Такъвзи примѣръ на вѣротършимость (толеранция) щеше да бѣде и въ XIX вѣкъ едно значително евленіе въ Европа, а колко повече въ онова време. — Подъ влияние-то на образованни-тъ калифи по цѣла-та мохамеданска държава, били основани повисоки заведения, въ Багдаты, Бассора, Испаханъ, Самарканда, Фесъ, Марокко, Кордува, Севилла и Гренада. Сички тѣзи заведения били разсадници на старо-то — научно образование, и тѣзи градове, въ които днесъ царува тъмнина-та и простота та на него време, били пълни съ учени хора, писатели и книжевници. Сичко туй се случвало въ онова време, когато Англия, Франция и Германия бѣхж покрити съ гори и лѣсове, въ които тукъ-тамъ живѣяхж гурби и звѣроподобни диваци.

Движение-то, направено отъ завоеватели-тъ — Аравитени, съедини въ едно сички-тъ елементи на тогавашния умственъ животъ. Аравитени-тъ сблизили Елинска-та астрономия и медицина съ Персийска-та магия. По своя народенъ духъ, тѣ отъ сичко най-много обичали туй, което развива фантазия-та и твърдо вѣрвали, че небесни-тъ тѣла иматъ намѣса въ човѣшкия животъ; тѣ вѣрвали, че има нѣкаква-си таинствена връзка между метали-тъ и планети-тъ; че въ сѣко парче отъ жива и мъртва материя се намира по нѣшто отъ обшта-та всемирна душа и че е възможно да се дѣйствува върху нея съ разни магически и таинствени операции. Освенъ това, Аравитенитѣ мислили, че е възможно прости-тъ метали да